
องค์ความรู้ด้านการผลิตผลงานวิชาการ:
การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี

โดย คณะกรรมการการจัดการความรู้ วิทยาลัยดุริยศิลป์

มหาวิทยาลัยพายัพ

ปีการศึกษา 2562

คำนำ

เอกสารองค์ความรู้ด้านการผลิตผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ เรื่อง การเขียนบทความทางวิชาการ และการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการทำผลงานวิชาการในหัวข้อด้านดนตรี โดยเฉพาะให้แก่คณาจารย์ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำผลงานวิชาการด้านดนตรีและยังได้ใช้ผลงานเหล่านี้เพื่อขอตำแหน่งวิชาการอีกด้วย รายละเอียดของเนื้อหาประกอบด้วย บทนำ แรงบันดาลใจ/สถานการณ์ ปัญหา แผนการจัดการความรู้ คณะกรรมการดำเนินการ การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้ในเรื่อง การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารองค์ความรู้ด้านการผลิตผลงานวิชาการและการทำวิจัยฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางให้กับผู้อ่าน ในการประยุกต์องค์ความรู้ ซึ่งจะนำไปใช้ในการผลิตผลงาน วิชาการให้แก่คณาจารย์ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการการจัดการความรู้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

เมษายน 2563

สรุปองค์ความรู้ที่ได้

การผลิตผลงานวิชาการเป็นหนึ่งในภาระกิจหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัย เพราะเป็นการแสดงถึงกระบวนการค้นคว้า การคิด การเขียน และการเผยแพร่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งตัวอาจารย์ นักศึกษาและสถาบันด้วย

บทความวิชาการ ถือเป็นงานวิชาการประเภทหนึ่งที่มีความนิยมในการทำงานวิชาการ ซึ่งการเขียนต้องมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจนตามหลักวิชาการ จนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้น อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

นอกจากประเด็นที่ได้พูดถึงในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แล้ว การเขียนบทความวิชาการนั้นอาจเริ่มต้นหัวข้อที่ใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่อาจารย์มีความสนใจ และหมั่นจดประเด็นต่างๆ เก็บไว้ในคลังความรู้ของตนเอง เมื่อจะเริ่มลงมือเขียนนั้นต้องอาศัยการทบทวนวรรณกรรมให้มาก โดยอาจจะมาจากหนังสือ ตำรา งานวิจัย หรือบทความที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ และการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อมาสนับสนุนข้อมูลของตนเอง โดยต้องมีการอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้

ด้านการเขียนควรเขียนโดยเริ่มจากเรื่องที่เป็นพื้นฐานหรือปูพื้นฐานความรู้ให้กับผู้อ่านก่อน เพราะบางครั้งผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจเรื่องนั้นตั้งแต่ต้น โดยการเขียนต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่างๆตามที่วารสารนั้นๆ กำหนด เช่น ความยาวของบทความ รูปแบบ และขนาดของตัวอักษร การตั้งค่าน้ำกระดาษ เป็นต้น การเขียนต้องมีการย่อและรวบรวมความรู้ สรุปให้สั้นและได้ใจความ แต่อย่ารวบรัดเกินไป ต้องเน้นประเด็นสำคัญให้ผู้อ่านเข้าใจด้วย

ในปัจจุบันมีวารสารจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาจารย์สามารถเลือกส่งงานไปตีพิมพ์ในวารสารที่เห็นว่าเหมาะสมกับงานของตนเอง และหากได้รับการตีพิมพ์ ก็สามารถนับเป็นผลงานวิชาการ เพื่อจะใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไปได้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ข
สรุปองค์ความรู้ที่ได้	ค
สารบัญ	ง
1. บทนำ	1
2. แรงแบนดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา	3
3. แผนการจัดการความรู้	4
4. คณะกรรมการดำเนินการ	8
5. การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้	9
- ประเด็นที่ 1 : หลักการเขียนบทความ	9
- ประเด็นที่ 2 : ตัวอย่างการกำหนดรูปแบบการรับบทความวิชาการ	10
- ประเด็นที่ 3 : วารสารที่อยู่ในฐานสำหรับดนตรีและศิลปะ	12
- ประเด็นที่ 4 : ตัวอย่างบทความ	13
6. ภาคผนวก	25
- รูปภาพประกอบ	25

บทนำ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ พัฒนามาจากแผนกดนตรีคริสตจักรวิทยาลัยพระคริสตธรรม ในระยะแรก มีฐานะเป็นสาขาวิชา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เปิดสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการดนตรีสากลแบบรอบด้าน เพื่อให้สามารถทำงานด้านดนตรีได้อย่างหลากหลาย ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นอีกหลักสูตร จากการขยายงานด้านการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ ในปี พ.ศ. 2551 ภาควิชาดุริยางคศิลป์จึงได้รับการปรับสถานภาพเป็นวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มีกิจกรรมบริการวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างกว้างขวาง คณาจารย์ได้รับเชิญเป็นวิทยากร กรรมการตัดสินในกิจกรรมบริการวิชาการต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมการจัดแสดงดนตรีให้แก่องค์กร หน่วยงานต่างๆ นอกจากนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ยังมีแหล่งบริการวิชาการด้านดนตรีที่หลากหลาย

นอกจากนี้ คณาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ยังมีบทบาทสำคัญในแสดงของวงดนตรีที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่อีกหลายๆ วง

วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คือ

1. เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านดนตรีให้มีความรู้ความสามารถที่มีคุณภาพมาตรฐาน และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการรับใช้สังคม
2. เป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนา และยกระดับมาตรฐานวิชาการดนตรีให้สูงขึ้น
3. เป็นแหล่งเผยแพร่ และให้บริการวิชาการทางดนตรี
4. เป็นแหล่งสนับสนุนส่งเสริม และสืบสานศิลปวัฒนธรรมการดนตรี
5. มีการบริหารจัดการ ให้มีการบริหารด้านวิชาการควบคู่กับการบริหารเชิงธุรกิจ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาจากประสบการณ์ทำงานจริง

ในปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มีการเรียนการสอน 2 หลักสูตร คือ ดุริยางคศาสตรบัณฑิต และดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต มีอาจารย์ประจำ จำนวน 15 คน อาจารย์พิเศษ 13 คน เจ้าหน้าที่ 4 คน และนักศึกษาจำนวน 64 คน

เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยตามยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนการสอนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ กลยุทธ์ที่ 1.2.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้อาจารย์มีทักษะการใช้นวัตกรรมในการสอน ตัวชี้วัดที่ 6 ร้อยละของอาจารย์ที่ใช้นวัตกรรมในการสอน วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความรู้เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการจัดระบบองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล และความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานมาบันทึกในรูปแบบของเอกสาร เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ และพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยในปีการศึกษา 2562 นี้ วิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากสำนักนโยบายและแผน ฝ่ายงาน

จัดการความรู้ ได้เสริมความรู้ด้านวิธีการดำเนินงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ของแต่ละคณะซึ่งแต่ละคณะมีการจัดหัวข้อที่แตกต่างกันและยังได้แลกเปลี่ยนแนวความคิดเห็นจากตัวแทนของแต่ละคณะเพื่อให้แต่ละคณะได้นำไปปฏิบัติใช้ให้เหมาะสมกับคณะของตนเองเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่แต่ละคณะได้วางไว้ ตามหัวข้อความรู้ที่ระบุไว้ตั้งแต่ต้น

แรงบันดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้ระบุหัวข้อองค์ความรู้ด้านการทำวิจัย : การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี มาจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยได้ร่วมกันประชุมกับคณาจารย์วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ทั้งหมด เพื่อร่วมกันเลือกองค์ความรู้จากอาจารย์ที่มีความรู้ด้านการทำวิจัย ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรเศรษฐ์ อุดการ เนื่องจากอาจารย์ได้รับตำแหน่งทางวิชาการจากการทำผลงานสร้างสรรค์ทางดนตรีและการเขียนบทความทางวิชาการ ทำให้สามารถเล่าและแบ่งปันประสบการณ์การทำผลงานทางวิชาการในแนวทางของดนตรี และแนะนำวิธีการต่างๆที่น่าสนใจ เพื่อให้อาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่สนใจในการเขียนบทความทางวิชาการได้ศึกษาเพิ่มเติม นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้ง 4 ครั้งที่ได้จัดขึ้นทุกวันพุธตลอด เดือนกุมภาพันธ์ 2563 คณาจารย์ทุกท่านที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้เห็นว่าจะสามารถนำไปใช้ในการทำผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ตรงและบรรลุวัตถุประสงค์ของหัวข้อในการทำผลงานทางวิชาการของตัวเองได้มากที่สุด โดยมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตรงมาช่วยให้คำแนะนำและปรับวิธีการและขั้นตอนในการทำผลงานทางวิชาการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

นอกจากนี้อาจารย์หลายท่านยังมีความคิดเห็นว่าหากได้รับคำแนะนำจากผู้ที่เคยเขียนบทความวิชาการทางดนตรีโดยเฉพาะแล้ว จะสามารถช่วยปรับวิธีการเขียน แนวทางการเขียนเนื้อหาในบทความทางวิชาการที่เป็นไปในเชิงวิชาการและมีคุณภาพที่ดี

แผนการจัดการความรู้

แบบฟอร์มแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan)

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
<p>ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.</p> <p>ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี</p> <p>เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี</p> <p>การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 2 ชิ้น</p>								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	การบ่งชี้ความรู้	- การประชุมคณะกรรมการบริหารเพื่อระดมความคิดในการคัดเลือกหัวข้อที่สำคัญในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ซึ่งได้แก่ “การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี”	ภาคการศึกษาที่ 2/2562	คณะกรรมการบริหารและคณาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด	อย่างน้อยร้อยละ 80	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยและอาจารย์ทั้งหมด	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว
2	การสร้างและแสวงหาความรู้	- ค้นหาผู้มีความรู้ด้านการทำผลงานวิชาการด้านดนตรีซึ่งคณะกรรมการบริหารได้เสนอ ผศ. นรเศรษฐ์ อุดาการ ท่าน	5, 12 และ 19 กุมภาพันธ์ 2563 เวลา 11.00-12.00 น.	จัดกิจกรรมการจัดการความรู้โดยให้ผศ. นรเศรษฐ์ อุดาการ เป็นประธานกลุ่มและให้คณาจารย์ที่มี	อย่างน้อย 10 คน	อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยศิลป์	คณะกรรมการจัดการความรู้	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
<p>ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.</p> <p>ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี</p> <p>เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี</p> <p>การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 2 ชิ้น</p>								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
		ได้ผ่านการทำผลงานทางวิชาการมาหลายประเภท		ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม				
3	การจัดความรู้ให้เป็นระบบ	เลขานุการของกลุ่มสรุปความรู้ตามประเด็นและจัดหมวดหมู่ความรู้จากกิจกรรม CoP	1-31 มีนาคม 2563	เอกสารสรุปความรู้ตามประเด็นความรู้	ได้เอกสารความรู้ครบถ้วนตามประเด็นที่กำหนด		อ. จักรพันธ์ ชัยยะ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ✓ ดำเนินการแล้ว
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้	การประมวลและกลั่นกรองความรู้พิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญและจัดทำเป็นเล่มความรู้	1-30 เมษายน 2563	รายงานสรุปความรู้	1 เล่ม		ผศ. นรเศรษฐ์ อุดการ และอาจารย์ธัญลักษณ์ ภูริยะพันธ์	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ✓ ดำเนินการแล้ว
5	การเข้าถึงความรู้	การเข้าถึงความรู้นำองค์ความรู้ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรภายในคณะรับทราบ	1 -30 พฤษภาคม 2563	- มีการเผยแพร่องค์ความรู้บนฐานความรู้ของมหาวิทยาลัย แจ้งในที่ประชุมคณะ	ภายใน 1 สัปดาห์หลังจากได้เล่มความรู้ฉบับสมบูรณ์มีวาระแจ้งให้บุคลากร		คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
<p>ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.</p> <p>ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี</p> <p>เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี</p> <p>การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 2 ชิ้น</p>								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
				เพื่อให้บุคลากรรับทราบ	ได้รับทราบถึงช่องทางในการเข้าถึงความรู้			✓ ดำเนินการแล้ว
6	การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ - จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในคณะวิชา 	พฤษภาคม 2563	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภายในคณะโดยเป็นวาระหนึ่งในการประชุมคณาจารย์โดยให้เลขานุการที่ประชุมร่วมกับประธานของแต่ละกลุ่มร่วมการบรรยายความรู้ที่ได้รับให้คณาจารย์ทุกท่านฟัง 	-คณาจารย์ได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างน้อย 1 ครั้ง	อย่างน้อย 1 ครั้ง	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์. ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 2 ชิ้น								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
7	การเรียนรู้	- การนำความรู้ด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ มาใช้ในการทำบทความวิชาการ และ/หรืองานวิจัย	1 ภาคการศึกษา	- อาจารย์ได้นำความรู้มาผลิตผลงานวิชาการ	จำนวน 2 ผลงาน	อาจารย์ทุกท่าน	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว
ผู้อนุมัติ : อ. ธวัช อัสวเดชาฤทธิ์ (คณบดี)								

คณะกรรมการดำเนินการ

1. ผศ. นรเศรษฐ์ อุดาการ	ประธาน
2. อาจารย์ธวัช อัสวเดชาฤทธิ์	กรรมการ
3. อาจารย์ธัญลักษณ์ ภูริยะพันธ์	กรรมการ
4. อาจารย์ดนุชา สมใจดี	กรรมการ
5. อาจารย์เรมีย์ นามเทพ	กรรมการ
6. อาจารย์ธเนศ วงศ์สิงห์	กรรมการ
7. อาจารย์อัจฉรา อุ๋นใจ	กรรมการ
8. อาจารย์รังสรรค์ พูลทรัพย์	กรรมการ
9. อาจารย์จักรพันธ์ ชัยยะ	กรรมการและเลขานุการ

การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้

● ประเด็นที่ 1 : หลักการเขียนบทความ

ผศ.นรเศรษฐ์ ได้ให้คำแนะนำสำหรับการเริ่มต้นการเขียนบทความวิชาการว่า ควรเริ่มต้นจากการจดบันทึกประเด็นความคิดที่ปรากฏขึ้นอย่างเป็นระบบ และควรเป็นเรื่องที่ตนเองมีความสนใจใคร่รู้ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งในแต่ละประเด็นที่คิดขึ้นมานั้นไม่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จภายในครั้งเดียว สามารถจัดทำเป็นระยะ หรือวางแผนบริหารจัดการการเขียนบทความด้วยตนเองตามความถนัด แต่การจัดเก็บอย่างเป็นระบบระเบียบจะทำให้ผู้เขียนสามารถนำประเด็นความคิดกลับมาเขียนพัฒนาต่อยอดได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งผศ.นรเศรษฐ์ ได้แสดงตัวอย่างชิ้นงานที่จัดเก็บไว้ รวมถึงแนะนำถึงประเด็นความคิดต่างๆ ที่ส่วนมากแล้ว ได้นำมาจากการเรียนการสอน และประเด็นที่สนใจส่วนตัว ซึ่งอาจารย์ทุกท่านสามารถจัดทำได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นหัวข้อความคิดที่มีขอบเขตงานขนาดใหญ่ก็ได้ เน้นเริ่มจากเรื่องที่ใกล้ตัว เช่น ประเด็นจากการเรียนการสอนในรายวิชาที่อาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบ หรือประเด็นที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางดนตรีต่างๆ ก็ได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ผู้เขียนบทความยังต้องมีจริยธรรมในการเขียนดังนี้

1. ผลงานต้องเป็นผลงานใหม่และไม่เคยตีพิมพ์ที่ใดมาก่อน
2. ต้องไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ
3. หากมีการนำข้อมูลของผู้อื่นในงานเขียนของตนเองต้องอ้างอิงท้ายบทความ
4. เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดในหลักเกณฑ์ในการเสนอบทความ
5. ชื่อที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้มีส่วนในงานจริง

สรุปประเด็น

การเริ่มเขียนบทความวิชาการเริ่มต้นมาจากเรื่องที่มีความสนใจและใกล้ตัวมากที่สุด โดยเมื่อเริ่มคิดประเด็นแล้วควรมีกระบวนการจัดเก็บประเด็นนั้นๆ ให้เป็นหมวดหมู่ และแยกเป็นประเด็นซึ่งอาจใช้เวลารวบรวมความคิดและประเด็นให้มากขึ้นเรื่อยๆ และเมื่ออาจารย์ต้องการเริ่มเขียนให้นำประเด็นนั้นมาประมวล วิเคราะห์ สรุป และแสดงทัศนะทางวิชาการ โดยควรมีแหล่งอ้างอิงประกอบการเขียนเพื่อให้สนับสนุนความคิดเห็นและการวิเคราะห์ของอาจารย์ว่ามีเหตุผลความเป็นมาอย่างไร นอกจากนี้อาจารย์ควรอ่านบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการให้มากเพื่อให้มาซึ่งเทคนิคการเขียนและเพื่อก้าวทันศาสตร์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ในการเขียนบทความวิชาการนั้นผู้เขียนต้องมีจริยบรรณในการเขียนโดยต้องเป็นงานเขียนใหม่ ไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หากนำผลงานของผู้อื่นมาต้องมีการเขียนอ้างอิงเสมอ และต้องกำหนดรูปแบบการเขียนบทความตามหลักเกณฑ์ของวารสารนั้นๆ กำหนด

● ประเด็นที่ 2 : ตัวอย่างการกำหนดรูปแบบการรับบทความวิชาการ

ตัวอย่างหลักเกณฑ์การรับบทความวิชาการจากมหาวิทยาลัยรังสิต

นโยบายการตีพิมพ์และการส่งบทความ

วารสารดนตรีรังสิต เป็นวารสารที่มีการประเมินบทความก่อนตีพิมพ์ (Refereed Journal) ซึ่งบทความแต่ละบทความจะถูกพิจารณาคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จำนวน 2-3 คน ที่มีองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญตรงหรือเกี่ยวเนื่องกับสาขาของบทความ ผู้ประเมินจะไม่ทราบว่ากำลังพิจารณาบทความของผู้เขียนคนใด พร้อมกันนั้นผู้เขียนบทความจะไม่สามารถทราบว่าใครเป็นผู้พิจารณา (Double Blind Review) โดยบทความและผลงานการศึกษาวิจัยที่ประสงค์ส่งพิมพ์ ในวารสารดนตรีรังสิตต้องอยู่ในรูปแบบดังต่อไปนี้

1. ผู้เขียนต้องระบุประเภทของบทความว่าเป็นบทความประเภทใด เช่น บทความวิจัย บทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ บทวิเคราะห์หรือบทความอื่นๆ โดยส่งถึงกองบรรณาธิการ ประกอบด้วยต้นฉบับของบทความในรูปแบบ MS Word และ PDF (ต้องส่งทั้ง 2 แบบ)
2. บทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ภาษาใดภาษาหนึ่ง) ความยาวของบทความรวม ตัวอย่าง ภาพประกอบ โน้ตเพลง บรรณานุกรม และอื่นๆ ไม่ควรเกิน 15 หน้ากระดาษพิมพ์ A4 โดยให้ตั้งค่าหน้ากระดาษ ด้านบน 4.5 ซม. ด้านล่าง 4 ซม. ด้านซ้าย 3.5 ซม. และด้านขวา 3 ซม. ใช้แบบอักษรมาตรฐาน TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ และมีส่วนประกอบของบทความที่สำคัญตามลำดับ ดังนี้
 - 2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ใช้อักษรตัวหนา ขนาด 18 pt ตัวพิมพ์ใหญ่ จัดกึ่งกลาง หน้ากระดาษ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยแต่ละภาษาจ นวนไม่ควรเกิน 1 บรรทัด และหลีกเลี่ยงการใช้อักษรย่อเป็นส่วนหนึ่งของชื่อเรื่อง
 - 2.2 ชื่อผู้เขียน (Author) ใช้อักษรขนาด 14 pt จัดต่อจากชื่อเรื่องชิดขวา ระบุข้อมูลเฉพาะชื่อ - นามสกุลจริงของผู้เขียนเท่านั้น (ไม่ต้องใส่ตำแหน่งทางวิชาการ) หากมีผู้เขียนร่วมจะต้องระบุให้ครบถ้วนถัดจากชื่อผู้เขียนหลักทุกรายการ
 - 2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ทุกบทความต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้อักษรปกติ ขนาด 16 pt จัดแนวพิมพ์แบบกระจายบรรทัด (Thai Distributed) ซึ่งควรประกอบด้วยรายละเอียด เกี่ยวกับปัญหา หรือความสำคัญของปัญหา หรือความสำคัญของการศึกษา ผลการศึกษาและข้อสรุป รายละเอียดข้างต้นต้องเขียนกะทัดรัด (โดยแต่ละภาษาจำกัดประมาณ 150

- 250 คำ และจบภายใน 1 ย่อหน้า)

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ภาษาละไม่เกิน 3 คำ) ได้
บทคัดย่อของภาษานั้นๆ

2.5 ที่อยู่และสังกัดของผู้เขียน (Affiliation) ใช้อักษรขนาด 14 pt ในรูปของเชิงอรรถ
ใต้บทคัดย่อ โดยระบุการศึกษาชั้นสูงสุดหรือตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) และสังกัดของผู้เขียน

2.6 เนื้อหา (Content) ใช้อักษรปกติ ขนาด 16 pt จัดแนวพิมพ์แบบกระจายบรรทัด
หากเป็นบทความวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ควรมีเนื้อหาที่ครอบคลุมในหัวข้อต่างๆ ได้แก่ บทนำ
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตการศึกษาและ/หรือข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี) วิธี
การศึกษาหรือวิธีการดำเนินงานวิจัย ผลการศึกษา สรุปและอภิปรายผล วันและสถานที่การจัดแสดง
(ถ้ามี) หากเป็นบทความที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ให้ระบุชื่อของแหล่งทุนในส่วนของ
กิตติกรรมประกาศตามเงื่อนไขการรับทุน

2.7 กรณีชื่อบทเพลงทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอื่นๆ ซึ่งปรากฏในเนื้อหาของ
บทความ ให้ใช้ตัวอักษรเอน (Italic) เช่น บทเพลงมิติแห่งอวกาศธาตุ (Ether-Cosmos) ยกเว้นชื่อ
บทความและหัวข้อสำคัญให้ใช้ตัวอักษรตรง

2.8 บรรณานุกรม (Bibliography) ใช้อักษรขนาด 16 pt จัดแนวพิมพ์แบบชิดซ้ายโดย
บรรทัดต่อมาของรายการเดียวกันจะต้องย่อหน้าเข้า 1.25 cm (1 Tab) รายการอ้างอิงภายในเนื้อหา
เป็นแบบเชิงอรรถ (Footnote) พร้อมทั้งตรงกับบรรณานุกรมท้ายบทความครบถ้วนทุกรายการ โดย
เรียงตามลำดับตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (อ่านรายละเอียดหลักเกณฑ์การเขียนเชิงอรรถ
และบรรณานุกรมเพิ่มเติม)

2.9 การเขียนเชิงอรรถและบรรณานุกรมอ้างอิงตามระบบ The Chicago Manual of
Style เท่านั้น (ดูได้ที่ <http://chicagomanualofstyle.org>) บรรณานุกรมไม่ควรมีน้อยกว่า 5 แหล่ง
และรวมทั้งหมดไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A4

3. กรณีที่มีไฟล์เอกสารแนบประกอบกับบทความ เช่น ภาพประกอบ หรือรูปกราฟฟิก
จะต้องระบุชื่อไฟล์ให้ชัดเจน และเรียงลำดับหมายเลขชื่อไฟล์ตรงกับรูปในบทความ โดยใช้รูปที่มี
ขนาดเหมาะสม มีคุณภาพสีและความละเอียดสำหรับการพิมพ์ (ไฟล์รูปชนิด TIFF หรือ JPEG ความ
ละเอียดไม่น้อยกว่า 300 dpi ขนาดไฟล์ไม่น้อยกว่า 500 KB) ถ้ามีเส้นและ/หรือตารางควรมีความ
หนาไม่ต่ำกว่า 0.75 pt สหรัชื่อตาราง รูปภาพ หรือตัวอย่าง ให้ระบุเลขที่เป็นตัวเลขอารบิก เช่น
ตารางที่ 1 หรือตัวอย่างที่ 1 เป็นต้น

4. กรณีโน้ตเพลง ไม่ควรใช้การถ่ายเอกสารแบบตัดปะ ใช้พิมพ์ใหม่โดยใช้โปรแกรมสำหรับ
พิมพ์โน้ต เช่น โปรแกรม Sibelius หรือโปรแกรม Finale เป็นต้น

5. กรณีที่เป็นบทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา (วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์)
ต้องได้รับการรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเป็นลายลักษณ์อักษรในการนำผลงาน
เสนอตีพิมพ์ อีกทั้งมีชื่อลำดับถัดจากผู้เขียน

6. กรณีที่เป็นบทความที่มีผู้เขียนมากกว่า 1 คน จะต้องมีการรับรองจากผู้เขียนร่วมทุกคน เป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ระบุชื่อ – นามสกุลจริงในลำดับถัดจากผู้เขียนหลักทุกรายการ (ที่อยู่และสังกัดของผู้เขียนร่วมให้อยู่ในรูปของเชิงอรรถใต้บทความย่อเช่นเดียวกับผู้เขียนหลัก)
 7. กรณีเป็นบทความภาษาต่างประเทศ ต้องมีบทความย่อภาษาไทยด้วย
 8. กองบรรณาธิการสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาและตอบรับการตีพิมพ์ ความรับผิดชอบใดๆ เกี่ยวกับเนื้อหาและความคิดเห็นในบทความของผู้เขียนเท่านั้น กองบรรณาธิการไม่ต้องรับผิดชอบ
 9. บทความที่นำลงตีพิมพ์ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณา โดยผลการพิจารณาดังกล่าวถือเป็นที่สุด
 10. วารสารดนตรีรังสิต มีสิทธิ์ในการตีพิมพ์และพิมพ์ซ้ำ แต่ลิขสิทธิ์ของบทความยังคงเป็นของผู้เขียน
- ประเด็นที่ 3: วารสารที่อยู่ในฐานสำหรับดนตรีและศิลปะ

ผศ.นรเศรษฐ์ ได้บรรยายแลกเปลี่ยนเรื่องการส่งบทความเข้าตีพิมพ์ในวารสารต่างๆ และได้เน้นย้ำถึงเรื่องฐานของสำนักพิมพ์นั้นๆ ว่าก่อนส่งผู้ส่งควรทำการตรวจสอบให้เรียบร้อยว่าสำนักพิมพ์นั้นอยู่ในฐานระดับใด เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงระดับฐานอย่างกระชั้นชิดหลายสำนักพิมพ์ ซึ่งอาจารย์สามารถเข้าไปเช็คได้ที่สำนักพิมพ์ หรือเว็บไซต์ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยก็ได้

Thai Journals Online (ThaiJO) เป็นระบบฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์กลางของประเทศไทย เป็นแหล่งรวมวารสารวิชาการที่ผลิตในประเทศไทยทุกสาขาวิชา ทั้งสาขาวิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี และมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ThaiJO ได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) และ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre : TCI)

วารสารวิชาการไทยที่ปรากฏใน ThaiJO จะพัฒนาอยู่บนระบบ OJS (Online Journal System) เดียวกันซึ่งพัฒนาโดย Public Knowledge Project (PKP)

- ประเด็นที่ 4 : ตัวอย่างบทความ

วงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่ : การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนด้วยดนตรี

Chiang Mai Music Volunteer: Strengthening community by music.

อัจฉรา อุ่นใจ**

นรเศรษฐ์ อุดการ**

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่อง วงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่ : การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนด้วยดนตรี วัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอที่มาและกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมวงดนตรีจิตอาสา ด้วยข้อมูลการก่อตั้งวง การน้อมนำพระราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นแนวทางปฏิบัติหลักในการดำเนินกิจกรรมที่สร้างประโยชน์ พัฒนาชุมชนที่ตนอยู่อาศัยอีกทั้งยังขยายโอกาสให้แก่เยาวชนที่ขาดโอกาสในการเรียนดนตรีให้มีความรู้และมีความสามารถในการต่อยอดองค์ความรู้ที่ได้เพื่อนำไปประกอบอาชีพด้านดนตรีในอนาคต โดยปราศจากข้อจำกัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและเชื้อชาติ โดยกิจกรรมทั้งหมดเกิดขึ้นโดยความสมัครใจโดยไม่มีข้อแลกเปลี่ยนใด ๆ โดยยึดหลักความเป็นจิตอาสา ประกอบกับการช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ ที่เข้ามาสนับสนุนเพื่อเติมเต็มในด้านต่าง ๆ ทั้งสถานที่ เครื่องดนตรีและด้านการเรียนการสอนทักษะของวง บ้างก็เป็นนักดนตรีอาชีพ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักเรียน นักศึกษาดนตรี ข้าราชการ ซึ่งทุกคนมาด้วยความสมัครใจโดยปราศจากเงื่อนไขใด ๆ วงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่ “เราทำความ ดี ด้วยหัวใจ” จึงเกิดขึ้นมาได้ไม่ใช่เพียงแค่การอาสาเท่านั้นแต่เป็นการอาสาที่มาจากจิตสำนึกของสมาชิกวงทุกคนที่พร้อมจะแบ่งปันและช่วยเหลือชุมชนและสังคมเมืองเชียงใหม่ให้มีความสุขอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: วงดนตรีจิตอาสา, เชียงใหม่, การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

** อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

Lecturers at College, of Music, Payap University. E-mail Address : aornok@gmail.com.

** อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

Lecturers at College, of Music, Payap University. E-mail Address : pop.popiko@gmail.com.

Abstract

The main purpose for this article was to guide and inform musicians and others who been interested in playing musical theatre in pit orchestra. The author had studied the principle of being pit musician and participated in many performances for collecting information and interviewing some experts who involve in musical production such as conductors, musicians and musical directors to make the conclusion for a preparation which can help other musicians to learn and prepare themselves before their audition or their performance. The result of the research was divided to 5 sections, starts with “Always do your homework” and “Be a good musician”. “Be patient and disciplined” are the third which are one of the most important things that musicians need. “Prepare for a sub” or “Substitution needed” is the fourth section, this will be a very important thing for a very long period performance. The final section of the principles, “Be ready for any situations” or “Be awareness”, is a fine habit for not only pit musician but all musicians. There’re still other things that could be important for musical performance, but it’s up to different skilled musicians, level of the orchestra and various kind of the performances.

Keywords: Music Volunteer, Chiang Mai, Strengthening community

บทนำ

ดนตรี เป็นสิ่งมหัศจรรย์หนึ่งที่มีมนุษย์สามารถสร้างขึ้น โดยไม่มีชนกลุ่มใดในโลกที่จะดำเนินชีวิตโดยปราศจากซึ่งเสียงดนตรี แม้แต่ในปัจจุบัน ที่เทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างก้าวไกล มีการคิดค้นหุ่นยนต์และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ซึ่งถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวาง แต่ดนตรีก็ยังคงเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ยังคงสร้างความแตกต่างและแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่แท้จริงของมนุษย์ที่ต่างจากการสร้างสรรค์ที่เกิดจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบกับแนวคิดในการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อเสริมสร้างและขยายโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งจะเติบโตไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาและผลักดันประเทศต่อไปในอนาคต ซึ่งแม้ว่าจังหวัดเชียงใหม่จะเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่แต่ก็ยังไม่มีความไม่เท่าเทียมในด้านการเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งกลุ่มคนที่รักในการเล่นดนตรีและครู อาจารย์จึงมีความคิดที่จะก่อตั้งวงดนตรีจิตอาสาเพื่อชุมชนขึ้น จากแนวคิด “การเล่นดนตรีในยามว่าง” ได้ขยายไปสู่การเริ่มโครงการดนตรีเพื่อชุมชนขึ้น โดยสมาชิกวงได้มีความคิดที่ว่าคงจะเป็นการดีหากว่าการมาเล่นดนตรีร่วมกันของกลุ่มคนที่รักดนตรีนี้จะขยายไปสู่ชุมชนของผู้คนที่ต่างวัย ท่ามกลางสังคมในปัจจุบันที่ผู้คนมีช่องว่างระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นช่องว่างระหว่างวัย ช่องว่าง

ทางเศรษฐกิจ ช่องว่างทางสถานะแวดล้อมและช่องว่างด้านโอกาส รวมถึงความขัดแย้งทางความคิดในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นต้นเหตุนำมาซึ่งปัญหาในสังคม ด้วยแนวความคิดการนำดนตรีเข้ามาเป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ภาพในการเชื่อมมิตรภาพระหว่างผู้คน

การก่อตั้งวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่

ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยและทรงคำนึงถึงความอยู่ดีมีสุขของประชาชนเป็นสำคัญและพระองค์ทรงมีพระราชปณิธานแน่วแน่ที่จะทำให้ ประเทศชาติ มั่นคง เป็นปึกแผ่น มีความรัก ความสามัคคีและประชาชน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ด้วยมีพระราชปณิธานที่จะสืบสานรักษา ต่อยอด โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและแนวพระราชดำริต่าง ๆ ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้ประชาชนและพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้จัดโครงการจิตอาสาขึ้นในครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ.2560 ณ โรงเรียนสุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยมีพระราชโอรสฯ ให้เริ่มทำจากจุดเล็กไปใหญ่ โดยเริ่มจากการดูแลรักษากุฏิและบริเวณบ้านของตนเองให้สะอาดก่อน จึงเกิดโครงการ จิตอาสา เราทำความ ด้วยหัวใจ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ณ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2561 กลุ่มคนซึ่งรักในเสียงดนตรี 8 คน ซึ่งประกอบไปด้วยนักธุรกิจ นักดนตรีอาชีพ ครูสอนดนตรี อาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัยและนักดนตรีสมัครเล่น ได้ประชุมหารือกันเพื่อจัดตั้งวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่โดยน้อมนำหลักจิตอาสา เราทำความดี ด้วยหัวใจ มาเป็นแก่นหลักในการดำเนินงาน สมาชิกผู้ก่อตั้งได้พูดคุยกันถึงเรื่องการรวบรวมผู้คนที่มีความสามารถทางดนตรีมาร่วมเล่นดนตรีด้วยกันโดยกลุ่มเป้าหมายแรกที่นึกถึงคือกลุ่มวัยกลางคนไปจนถึงผู้สูงอายุ ด้วยเพราะบุคคลกลุ่มนี้เริ่มเข้าสู่วัยเกษียณ ซึ่งปลดภาระจากหน้าที่การงานและมีเวลาว่างมากขึ้น เมื่อได้ข้อสรุปที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น จึงเลือกที่จะใช้สื่อออนไลน์ผ่านทางเฟซบุ๊ก เพื่อเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์โครงการ และจัดตั้งกลุ่มไลน์เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างสมาชิกในวง ด้วยความช่วยเหลือจากคุณพรฤดี พุทธิศรี ประธานสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ในเรื่องการประสานหาสถานที่เพื่อดำเนินโครงการ และในที่สุดจึงได้รับการอนุเคราะห์จากคุณมานิตย์ ชันทสีมา ผู้ดูแลพุทธสถาน เชียงใหม่ ได้อนุญาตให้วงอาสาเชียงใหม่สามารถใช้พื้นที่ชั้น 2 ณ อาคารพุทธสถานเชียงใหม่ ตั้งอยู่บนถนนท่าแพ ตำบลช้างม่อยในการฝึกซ้อมนับแต่นั้นมา โดยกำหนดเวลาการซ้อมดนตรีร่วมกันในทุกวันศุกร์และเสาร์ เวลา 6 โมงเย็นถึง 2 ทุ่ม และการนัดซ้อมครั้งแรกได้เกิดขึ้นในอีก 1 สัปดาห์ต่อมา

หลังจากดำเนินกิจกรรมระยะหนึ่ง กลุ่มจิตอาสาจึงมีการประชุมและมุ่งเป้าไปที่เยาวชนเป็นเป้าหมายหลัก โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่ขาดโอกาสและขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อสร้างความเท่าเทียมและเสริมสร้าง

ความเข้มแข็งให้ชุมชนรอบข้างโดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายแรกลงไปที่กลุ่มเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่เป็นอันดับแรก เพื่อให้ง่ายกับการจัดการและง่ายสำหรับการเดินทางสำหรับเด็กในการเดินทางมาร่วมเรียนในโครงการ จากนั้นจึงจัดทำจดหมายชี้แจงรายละเอียด และจุดประสงค์ของโครงการเรียนดนตรีซึ่งไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ พร้อมทั้งส่งใบสมัครไปที่โรงเรียนเทศบาลในกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในเบื้องต้นประกอบด้วยโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะท้อน โรงเรียนเทศบาลวัดศรีดอนชัย โรงเรียนเทศบาลวัดพุกช้าง โรงเรียนเทศบาลวัดป่าแพ่ง และโรงเรียนเทศบาลวัดหนองป่าครั่ง ซึ่งมีนักเรียนตอบรับเข้าร่วมโครงการในรุ่นแรก 40 คน มีทั้งหญิงและชาย เฉลี่ยอายุประมาณ 12-16 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยเยาวชนไทย เยาวชนชนเผ่า รวมถึงเยาวชนที่ไร้สัญชาติ การเรียนการสอนชั่วโมงแรกได้เริ่มขึ้นในวันที่ 18 สิงหาคม 2561

ภาพที่ 1 การเรียนการสอนเยาวชน วงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่

(ที่มา : ผู้เขียน)

ด้วยทักษะและความสามารถทางดนตรีที่มี ทีมครูผู้สอนจึงมีความเห็นตรงกันว่าดนตรีที่ได้แต่เล่นเป็นเพียงแค่การเล่นดนตรีเพื่อความสนุกสนานไปเรื่อย ๆ แต่หากจะเล่นดนตรีให้มีความยั่งยืนและสามารถนำไปต่อยอดในองค์ความรู้ได้นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่การเรียนดนตรีที่ดีจะต้องเป็นเรียนดนตรีด้วยความเข้าใจในหลักของทักษะการเล่นและความรู้ทางทฤษฎีอย่างถ่องแท้ เด็กนักเรียนต้องอ่านโน้ตได้และปฏิบัติเครื่องดนตรี

ได้อย่างถูกต้องในเรื่องของเทคนิคอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาในข้างต้น ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถทางดนตรีต่อไปในอนาคต นักเรียนทั้งหมดในโครงการจึงถูกกำหนดให้ต้องเรียนภาคทฤษฎีดนตรีเพื่อฝึกการอ่านโน้ต ฝึกการเข้าจังหวะพร้อม ๆ กับการฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างจริงจัง ซึ่งในขั้นนี้ถือเป็นการฝึกความอดทน ความมีวินัยและสมาธิที่แน่นของเด็ก ๆ เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเห็นได้ชัด นี่คือการเริ่มต้นของปัญหาข้อที่ 1 ที่ได้พบเจอ เมื่อเวลาผ่านไปเพียง 1 เดือนครึ่ง ในที่สุดจากเยาวชน 40 คน เหลือผู้สมัครใจเพียง 20 คนเท่านั้นที่ยังมีความอดทนและพร้อมไปต่อกับโครงการ

อย่างไรก็ตามสาเหตุการลาออกของเด็กไม่ใช่เป็นเพราะสาเหตุในเบื้องต้นที่กล่าวมาเท่านั้น หากแต่ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกด้วย อาทิเช่น เด็ก ๆ เยาวชนยังมีกิจกรรมอื่นที่จำเป็นต้องทำในชีวิตประจำวัน ความพร้อมในเรื่องของเวลาที่ไม่ตรงกับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่ม และบางครั้งอาจเป็นเพราะด้วยปัญหาและสถานะทางครอบครัว เช่น บางคนต้องกลับไปช่วยผู้ปกครองทำงานเพื่อหารายได้ให้ครอบครัว บางคนผู้ปกครองเป็นห่วงในเรื่องของการเดินทางกลับบ้านหลังเลิกซ้อมดนตรี เพราะการนัดเรียนและซ้อมจัดขึ้นในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลาประมาณ 16:00 – 20:00 น. ซึ่งจำเป็นต้องเป็นช่วงเย็นหลังเลิกงาน เพราะทีมครูมีภาระงานประจำที่ต้องรับผิดชอบ เช่นเดียวกับเด็ก ๆ ที่ต้องใช้เวลากลางวันหลังโรงเรียนเลิกเช่นกัน หรือบางครอบครัวอาจเป็นปัญหาภายในครอบครัว เช่น ปัญหาเรื่องที่พักอาศัย ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาของความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการไม่สามารถมาร่วมซ้อมให้ได้อย่างสม่ำเสมอ ปัญหาที่ถูกซุกซ่อนอยู่ในใจเหล่านี้ค่อย ๆ ถูกบอกเล่าโดยเยาวชนเอง เมื่อเวลาผ่านไปได้ซักระยะ นี้อย่อมแสดงให้เห็นว่าการมารู้จักกันเพื่อร่วมเล่นดนตรี จึงไม่ใช่เพียงแค่เพื่อสร้างความบันเทิงใจ หรือเพื่อการเรียนรู้เท่านั้น หากแต่มีมิตรภาพที่เกิดขึ้นของการใช้เวลาด้วยกันคือ การใส่ใจ การดูแล และการรับฟัง ซึ่งผลที่ตามมาคือความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทั้งต่อกลุ่มเยาวชน และกลุ่มครูผู้สอนเอง

การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดหลักในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน มีประชากรประมาณ 1,800,000 คน ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศไทย จากปัญหาที่มีเช่นเดียวกับเมืองใหญ่ ๆ ทั่วไปในเรื่องของสังคมและความเป็นอยู่ กลุ่มดนตรีอาสาได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้รวมกลุ่มคนที่มีใจรักทางด้านดนตรีขึ้น เพื่ออาสาที่จะนำเอาดนตรีเป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อให้เข้าถึงชุมชน ช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาในแต่ละจุดเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยมีแนวคิดที่ว่าดนตรีเป็นภาษาสากลที่สามารถเข้าถึงชุมชนได้โดยง่าย โดยไม่จำกัดเพศ วัยวุฒิ ฐานะทางสังคม รวมถึงเชื้อชาติ โดยช่วงแรกจะมุ่งเน้นไปที่เยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนที่ขาดโอกาสที่

อยู่ตามชุมชนต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่และอนุรักษ์ศาสตร์และศิลปะทางด้านดนตรี ไม่ว่าจะเป็นดนตรีสากล ดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีประเภทอื่น เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งต่อตนเองและสังคมในอนาคต ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดของจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์เมืองเชียงใหม่ไว้ว่า “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง” (The City of Life and Prosperity) โดยมีการตั้งเป้าประสงค์ในการดำเนินการเพื่อ สร้างสังคมที่น่าอยู่และประชาชนจะต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งนำมาซึ่งการกำหนดหลักกลยุทธ์ 6 ประเด็น คือ ประเด็นแรก พัฒนาสู่ศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาคด้วยความเป็นเลิศด้านการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีศักยภาพร่วมกับเครือข่ายด้านวัฒนธรรมทุกระดับ ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมคุณธรรม จิตสาธารณะ และประชาธิปไตย ประเด็นที่ 4 เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ ประเด็นที่ 5 พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาวะให้เหมาะสมตามช่วงวัยและความหลากหลายของประชากร และประเด็นสุดท้าย ลดความเหลื่อมล้ำของสังคม ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้กิจกรรมวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่สามารถยกระดับขึ้นไปสู่โครงการที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการจากภาครัฐ และเอกชน เพื่อสนองพระราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยได้เข้าร่วมพิธีรับสิ่งของพระราชทานหมวกและผ้าพันคอจิตอาสา จากนายศุภชัย เอี่ยมสุวรรณ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เป็นประธานพิธีรับสิ่งของพระราชทานหมวกและผ้าพันคอจิตอาสาแก่นักดนตรี วงดนตรีจิตอาสาจังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการ “เราทำความ ดี ด้วยหัวใจ” จำนวน 78 คน เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2561 ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 2 พิธีรับสิ่งของพระราชทาน หมวกและผ้าพันคอจิตอาสา

(ที่มา : ผู้เขียน)

ต่อมากิจกรรมที่ถือว่าเป็นเครื่องยืนยันความสำเร็จของกิจกรรมวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่ในด้านการสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนและการขยายโอกาสทางการศึกษาด้านดนตรีคือ กิจกรรม ร่วมแสดงดนตรีในงานอุ่นไอรักคลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์ วันที่ 26 – 28 ธันวาคม พ.ศ.2561 ณ เวทีสนามเสือป่า ลานพระราชวังดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร เนื่องมาจากศูนย์อำนวยการใหญ่โครงการจิตอาสาพระราชทานตามแนวทางพระราชดำริ ได้เล็งเห็นถึงความตั้งใจและจุดประสงค์การก่อตั้งวงดนตรีจิตอาสา ตามโครงการจิตอาสา “เราทำความ ดีด้วยหัวใจ” ซึ่งเป็นการรวมตัวกันโดยมิได้หวังสิ่งตอบแทน และมุ่งหวังเพื่อใช้ดนตรีเป็นสื่อในการพัฒนาเยาวชนทั้งในด้านทักษะความรู้รวมถึงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จึงมีความประสงค์ที่จะให้วงได้ไปร่วมแสดงในงานอุ่นไอรัก โดยได้อำนวยความสะดวกและสนับสนุนในเรื่องของการเดินทางที่พัก และอาหารจากหลายภาคส่วนดังนี้ สำนักพระราชวัง กองทัพบก กองทัพอากาศ กรมดุริยางค์ทหารบก และกรมการขนส่งทหารบก

ภาพที่ 3 การเดินทางไปร่วมแสดงงานอุ่นไอรักคลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์

(ที่มา: ผู้เขียน)

ยิ่งไปกว่านั้น จากการเดินทางไปร่วมการแสดง เยาวชนสมาชิกของวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่ยังไปมีโอกาสนำเข้าเยี่ยมชม การเรียนการสอนดนตรี ที่กรมดุริยางค์ทหารบก ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนจากที่ห่างไกลได้มีโอกาสเรียนรู้และเปิดโอกาสในการสร้างแรงบันดาลใจ ในการประกอบอาชีพด้านดนตรี โดยหลังจากการเยี่ยมชม วงอาสาได้รับโอกาสในการฟังการบรรยายแนะนำเรื่อง การเตรียมความพร้อม สำหรับการสอบเข้าคัดเลือกเป็นนักเรียนดุริยางค์ทหารบกอีกด้วย ซึ่งภายหลังได้มีสมาชิกของวงที่สามารถสอบผ่านและได้เข้าเรียนในหลักสูตรและสถาบันดังกล่าว

ภาพที่ 4 กิจกรรมแนะแนวจากโรงเรียนดุริยางค์กองทัพบก

(ที่มา : ผู้เขียน)

ภาพที่ 5 การแสดงดนตรีที่งานอุ่นไอรักคลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์

(ที่มา : ผู้เขียน)

ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

ในช่วงแรกของการดำเนินกิจกรรม ปัญหาที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด 2 ประการคือ เรื่องเวลาและความขาดแคลนเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ในการเรียนการสอน โดย เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมาจาก หลากหลายสถาบัน ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านเวลา ทำให้เป็นการยากสำหรับการบริหารจัดการเรียนการสอน ประกอบกับในช่วงต้นกิจกรรม มีจำนวนนักเรียนที่สนใจสมัครเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าที่คาดไว้ จึงส่งผล ให้ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ในการเรียนการสอน โดยทีมครูผู้สอนร่วมกับคณะทำงานผู้ ประสานงานได้ดำเนินการแก้ไขปัญหา 2 ประการ คือ พยายามจัดการเรียนการสอนทฤษฎีดนตรีไว้ในวันและ เวลาที่ต้องเรียนพร้อมกันซึ่งเป็นวันที่สมาชิกส่วนใหญ่มีเวลาว่าง ส่วนการสอนปฏิบัติเครื่องจัดให้แยกตามเครื่อง ดนตรีเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้สะดวกยิ่งขึ้น ในส่วนของเครื่องดนตรีที่ขาดแคลน คณะทำงานได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนโดยสลับกันในชั้นเรียน บางครั้งต้องมีการ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น ในวงขาดเครื่องไวโอลินแต่ยังมีไวโอลินที่สามารถนำมาใช้ได้ จึงแก้ไขด้วยการใช้สาย ของไวโอลินมาใส่ในเครื่องไวโอลินแทนแล้วใช้ทดแทนเป็นการชั่วคราว อีกประการคือ มีการดำเนินการประสาน ขอยืมและสนับสนุนเครื่องดนตรีเก่าจากหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ กองดุริยางค์กองทัพอากาศ โรงเรียนต่าง ๆ เป็นต้น ปัญหาด้านบุคลากรก็เป็นประเด็นปัญหาที่เกิดกับวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่เช่นกัน โดยวงขาดแคลน บุคลากรเฉพาะทางที่ต้องทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนการบรรเลงเครื่องดนตรีแยกชนิดของเครื่องดนตรี ซึ่งบุคลากร ทีมครูมีจำนวนไม่เพียงพอและขาดแคลนในบางเครื่องดนตรี ซึ่งประเด็นนี้ ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากรจาก

หน่วยงานราชการ กองดุริยางค์ มทบ.33 ค่ายกาวิละ และคณาจารย์และนักศึกษาจากวิทยาลัยดุริยศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ ด้านโน้ตดนตรี ส่วนใหญ่โน้ตที่ได้รับการสนับสนุนมา มักจะมีความยากเกินไปสำหรับนักดนตรีส่วนใหญ่ในวง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นนักดนตรีสมัครเล่น จึงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการเรียบเรียงเสียงประสานที่มีความชำนาญ พร้อมทั้งจะทำเพลงให้ และที่สำคัญคือมีเวลาเพียงพอที่จะเขียนและแก้ไขโน้ตให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของสมาชิกในวง ซึ่ง บางครั้งเพลงที่เรียบเรียงขึ้นใหม่เขียนให้กับทุกเครื่องดนตรีที่คิดว่าควรมีอยู่ในวง แต่ปรากฏว่าสมาชิกวงบางตำแหน่งขาดหายไป ทำให้เพลงเล่นไม่ครบเสียง จึงไม่สามารถซ้อมเพลงนั้นได้ ต้องนำกลับไปแก้ไขใหม่ ทำให้ต้องเสียเวลาในการทำงานค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าวงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่จะประสบปัญหามากมายจากการดำเนินกิจกรรม แต่ด้วยความมุ่งมั่นและความตั้งใจของคณะผู้ทำงานที่หวังจะใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนก็สามารถทำให้กิจกรรมสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างประสบความสำเร็จ

บทสรุป

นำอัศจรรย์ใจตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาของกิจกรรม สมาชิกทุกคนที่มาร่วมกันเรียนดนตรี ซ้อมดนตรี และเล่นดนตรี ไม่มีผู้ใดได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทน รวมถึงไม่มีใครต้องจ่ายค่าใช้จ่ายด้วยเช่นกัน ทุกคนมาด้วยใจที่มุ่งมั่นและความตั้งใจ ความเป็นจิตอาสานี้รวมถึงการสนับสนุนช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่ายที่ทำให้กับ “วงอาสาเชียงใหม่” จากวงดนตรีที่ยังขาดแคลนเครื่องดนตรีเพื่อใช้ในการสอนและการซ้อม ได้เริ่มมีบุคคลและหน่วยงานที่ให้ความสนับสนุนเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริจาคหรือเป็นเพียงการให้ยืมมาใช้ทำให้วงเริ่มเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมากมากขึ้น การสนับสนุนยังมาในรูปแบบของการช่วยการจัดการในทุกรูปแบบที่วงต้องการ เช่น การเขียนสกอ์เพลงที่เหมาะสมกับความสามารถของสมาชิกผู้เล่นในวง การดูแลเรื่องขนม ของว่างและเครื่องดื่ม การประสานงานในรายละเอียดต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจโดยไม่มีข้อแลกเปลี่ยนใด ๆ ความเป็นจิตอาสายังมีอยู่ในผู้เล่นที่มากด้วยประสบการณ์ที่เข้ามาช่วยเล่นสนับสนุนเพื่อเติมเต็มในด้านทักษะของวง บ้างก็เป็นนักดนตรีอาชีพ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักเรียน นักศึกษาดนตรี เหล่านี้ทุกคนมาด้วยความสมัครใจโดยปราศจากเงื่อนไขใด ๆ อย่างสิ้นเชิงจึงไม่แปลกที่วงดนตรีอาสาเชียงใหม่จะได้ชื่อใหม่อย่างเป็นทางการว่า วงดนตรีจิตอาสาเชียงใหม่ “เราทำความ ดี ด้วยหัวใจ” เพราะทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาได้ นั้นไม่ใช่เพียงแค่การอาสาเท่านั้นแต่เป็นการอาสาที่มาจากจิตสำนึกของสมาชิกวงทุกคนที่พร้อมจะแบ่งปันและช่วยเหลือชุมชนและสังคมเมืองเชียงใหม่ให้มีความสุขอย่างยั่งยืน

ภาพกิจกรรม

ภาพที่ 6 วงเด็กร่วมแสดงดนตรีในงานวันเด็กของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะท้อน

(ที่มา : ผู้เขียน)

ภาพที่ 7 กิจกรรมวันพ่อแห่งชาติ

(ที่มา : ผู้เขียน)

เอกสารอ้างอิง

รายงานผลงานกิจกรรมจิตอาสาพระราชทานจังหวัดเชียงใหม่

โครงการรณรงค์ จิตอาสาเชียงใหม่

จิตอาสา “เราทำความดี เพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์” <https://www.royaloffice.th>

ศิริณา จิตต์จรัส, บุญสืบ บุญเกิด.(2561). การพัฒนามนุษย์ด้วยดนตรี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปรที่ 16 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2561) หน้า 65-74

ภาคผนวก

รูปภาพประกอบ

